

שולחו שבת שלנו

עורך: רב

בעקבות המידות

אהבת השונה

"!לדעת להבין, גם לא נסכים"

אני כל כך אוהב אותו. הוא חושב כמוני, נמצא איתי בבני עקיבא, לומד באותו בית ספר ובאותה הכיתה. אנו אוהבים את אותם הדברים, ולכן ממש כיף לי להיות איתו". מסכימים שזה נכון אבל מה קורה כאשר זה לא כך? כאשר אני אוהב לשמור על הטבע, והוא חושב רק על הכיף, ולא איכפת לו אם הוא מזהם את הטבע, בכל טיול אנו מתווכחים. הוא לוקח כלים חד פעמים וזורק אותם בכל מקום. ואני דורש ממנו לשמור על הניקיון, לנסות לקחת כלים רגילים, כדי לא לזרוק כל כך הרבה כלים לפח, ועוד יותר גרוע - לזרוק אותם סתם בתוך הצמחיה.

דבר כזה גורם להמון וויכוחים,

מקצת

חידה בפרשה

- לאן אסור אפילו לאהרון הכהן הגדול להיכנס סתם? (ט"ז 2)
- תלך לעזאזל" – לאן צריך ללכת? (ט"ז 10)
- מהיכן יודעים שצריך לצום ביום הכיפורים? (ט"ז 29)
- היכן נמצאת הנפש של החיה? (י"ז 11)
- פאה" – ולא על הראש. איזו פאה? (י"ט 9)
- מצווה לזרוק את הפרות. מתי? (ט"ז 23)
- מפני מי צריך לקום? (י"ט 32)

שבת שלום! בהצלחה

אותי אמר בשקט. ערבי? שאלתי בתדהמה

כן, הוא ענה בשקט. "אמא שלי יהודיה, אבא שלי ערבי אמא ניגשה אלי, ואמרה לי – "אתה יהודי, אני יהודיה, שתדע שהגעת לגיל בר מצווה, אתה בן 13 בקרוב, וילד "תעשה מה שאתה רוצה, אבל חשוב לי שתדע את האם אני יהודי – אני צריך ללמוד יהדות" – אמרתי לעצמי לאחר מכן התחלתי לקרא גם מפרשים, פוסקים, ועוד. לחזור ליהדות, ואני מתכנן להתקשר לארגון "יד לאחים" פרוש הדבר שאני הולך לעזוב את הבית, לא אוכל לחיות ערבי. לא ידעתי איך אבא יקבל את החלטתי, ופחדתי ש

פחדתי, אבל התייעצתי עם רב

הודעות

אבל תאמנו מתי אני עושה